

מדד JPPI לחברה הישראלית

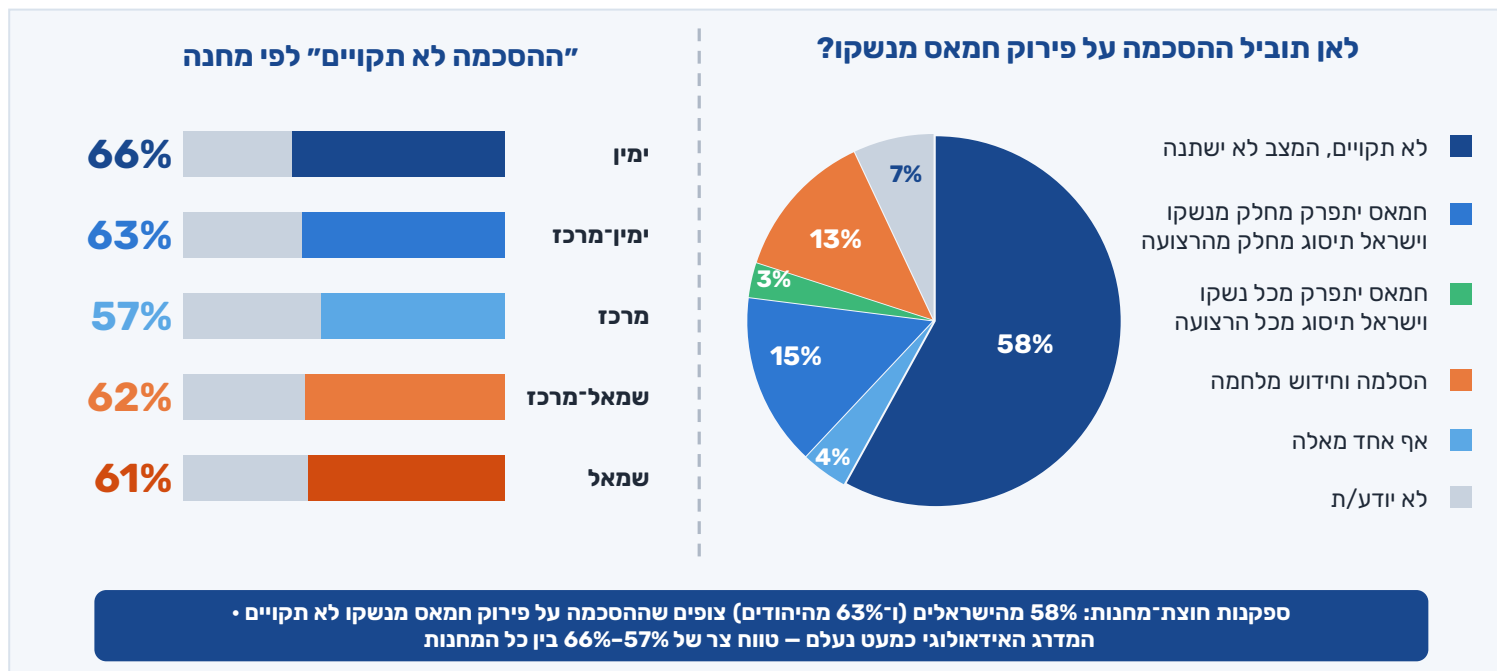
הציבור הישראלי לא מאמין להסכמה על פירוק חמאס מנשקו, אי-אמון שמשותף למחנות פוליטיים שונים. בדו"ח כמה חלקים המתייחסים לזירה המדינית, לאמון במנהיגות ולתחושת הניצחון, לעתיד של יהודה ושומרון, לתמונת המצב לקראת הבחירות הצפויות בסתיו, לעתיד יהדות התפוצות ולשאלות על מוסר.

הממצאים העיקריים

- ספקנות חוצה-מחנות: רוב הישראלים צופים שההסכמה על פירוק חמאס מנשקו לא תקוים
- שליש סבורים שבשבועות האחרונים הסיכוי שישראל תשיג את מטרותיה באיראן ירד
- עתיד יהודה ושומרון: ארבעה מכל עשרה יהודים רוצים בסיפוח כל השטח, שליש בחלוקת השטח
- העמדה הדומיננטית בימין: היעד הישראלי הוא סיפוח יהודה ושומרון והעברת האוכלוסיה הערבית
- שאלת ההתנחלויות: 55% רוצים שכל הישובים ביהודה ושומרון יישארו בכל תסריט תחת ריבונות ישראל
- רוב יהודי או ארץ ישראל השלמה: 60% מהיהודים מעדיפים רוב יהודי גם במחיר ויתור על שטחים
- מחצית מהיהודים, אך מיעוט מכלל הציבור סבורים שהחוות והמאחזים ביהודה ושומרון הם נכס לישראל
- לקראת הבחירות: מחצית מהישראלים בטוחים למי יצביעו, רבע די בטוחים והשאר מתלבטים
- הביטחון מתואר כנושא המכריע בבחירות, אחריו יחסי השלטון ומערכת המשפט
- עלייה בשיעור היהודים בישראל שתחזיתם ביחס לעתידה של יהדות התפוצות פסימית
- מחצית מהישראלים מייחסים את ההתחממות הגלובלית לפעילות תעשייתית של בני האדם
- מפת המוסר הישראלית: יציבות עם נטייה קלה מאוד לעלייה בעמדות שמרניות

נתוני סקר מדד החברה הישראלית של המכון למדיניות העם היהודי (JPPI) נאספו ב-5-2 באוגוסט 2026 באמצעות הפאנל של אתר המדד (545 משיבים במגזר היהודי), ובמגזר הערבי באמצעות חברת אפקאר (203 מרואיינים, 126 באופן אינטרנטי ו-77 באופן טלפוני). הנתונים נותחו ושוקללו על פי הצבעה ודתיות כדי לייצג את עמדת אוכלוסיית הבוגרים בישראל. שמואל רוזנר ונח סלפקוב עורכים את מדד JPPI לחברה הישראלית. תחקיר, הפקה וסיוע בכתיבה: יעל לוינובסקי. יעוץ סטטיסטי: פרופ' דוד שטיינברג.

ספקנות ופירוק חמאס

ההכרזה של נשיא ארה"ב, דונלד טראמפ, על הסכמה לפירוק חמאס מנשקו בעזה נתקלת בקיר של חוסר אמון בציבור הישראלי. 58% מהישראלים סבורים כי ההסכמה לא תקויים והמצב הנוכחי בעזה יישאר בערך אותו הדבר, ובקרב היהודים - 63% מהמשיבים חושבים כך. 15% נוספים מעריכים כי יתממש תרחיש חלקי: חמאס יתפרק מחלק מנשקו וישראל תיסוג מחלק מהרצועה. 13% צופים שההסכמה תוביל דווקא להסלמה ולחיידוש המלחמה. התרחיש המלא שבו חמאס מתפרק מכל נשקו וישראל נסוגה מכל הרצועה, זוכה ל-3% בלבד של אמון מכלל הישראלים, ושיעור אפסי בציבור היהודי. בקרב הערבים שיעור האמון שימומש גבוה יותר, 12%, אך גם בו הוא רחוק מלהיות עמדת הרוב.

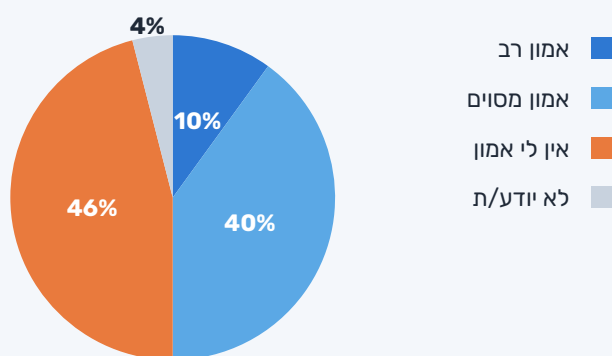
הממצא המעניין ביחס להסכם הנוגע לעזה אינו רק עוצמת הספקנות אלא גם הפיזור הפוליטי שלה. בשונה משאלות מדיניות אחרות שנבחנו בסקר, שבהן מתגלה בדרך כלל מדרג אידאולוגי המבטא שוני, כאן המדרג הזה נעלם כמעט לגמרי. שיעור הסבורים שההסכמה ביחס לעזה לא תקויים נע בטווח צר של חמש נקודות בין כל חמשת המחנות הפוליטיים המוצעים בסקר להגדרה עצמית - מ-57% במרכז ועד 66% בימין. גם בפילוח לפי דתיות הגרף שטוח: 62% מהחילונים אל מול 66% מהחרדים מניחים שההסכמה לא תקויים. זהו אחד המקרים הבודדים שבהם הציבור הישראלי כולו מביע עמדה כמעט זהה על יוזמה אמריקאית מרכזית.

מהאפשרויות הבאות, לאן להערכתך תוביל ההסכמה על "פירוק חמאס מנשקו" בעזה שהוכרזה על ידי הנשיא טראמפ? (%)

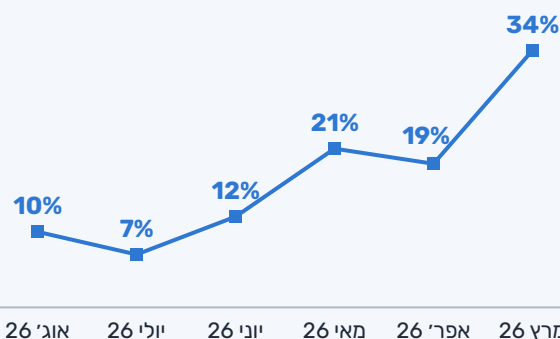
לא יודע/ת	אף אחד מאלה	ההסכמה תוביל להסלמה וחידוש המלחמה	ההסכמה לא תקיים והמצב הנוכחי יישאר בערך אותו הדבר	חמאס יתפרק מכל נשקו וישראל תיסוג מכל הרצועה	חמאס יתפרק מחלק מנשקו וישראל תיסוג מחלק מהרצועה	
7	4	13	58	3	15	כלל הישראלים
5	3	13	63	0	15	יהודים
17	6	14	37	12	14	ערבים
7	0	11	61	0	21	שמאל
6	1	9	62	2	19	שמאל-מרכז
7	4	13	57	0	19	מרכז
5	1	14	63	0	16	ימין-מרכז
5	4	15	66	0	11	ימין

שפל האמון בטרמפ

פילוח האמון בטרמפ – אוגוסט 2026

שיעור בעלי "אמון רב" בטרמפ – לאורך זמן

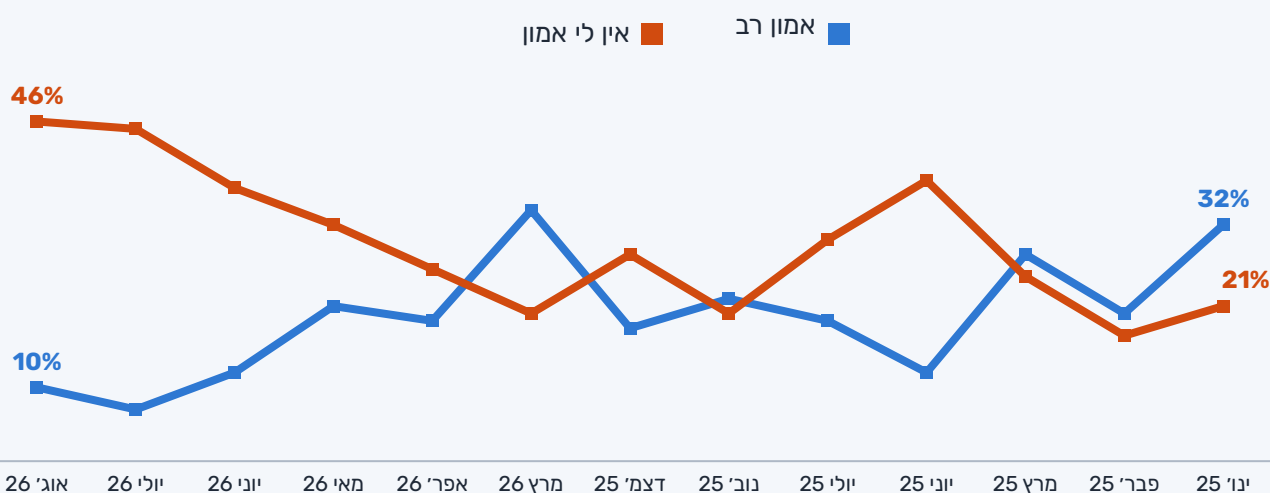

האמון מתייצב בשפל: "אמון רב" בטרמפ עומד על 10% (לעומת 34% במרץ), ו"אין לי אמון" טיפס ל-46% – הגבוה מאז ינואר 2025. גם בימין רק 15% מביעים אמון רב.

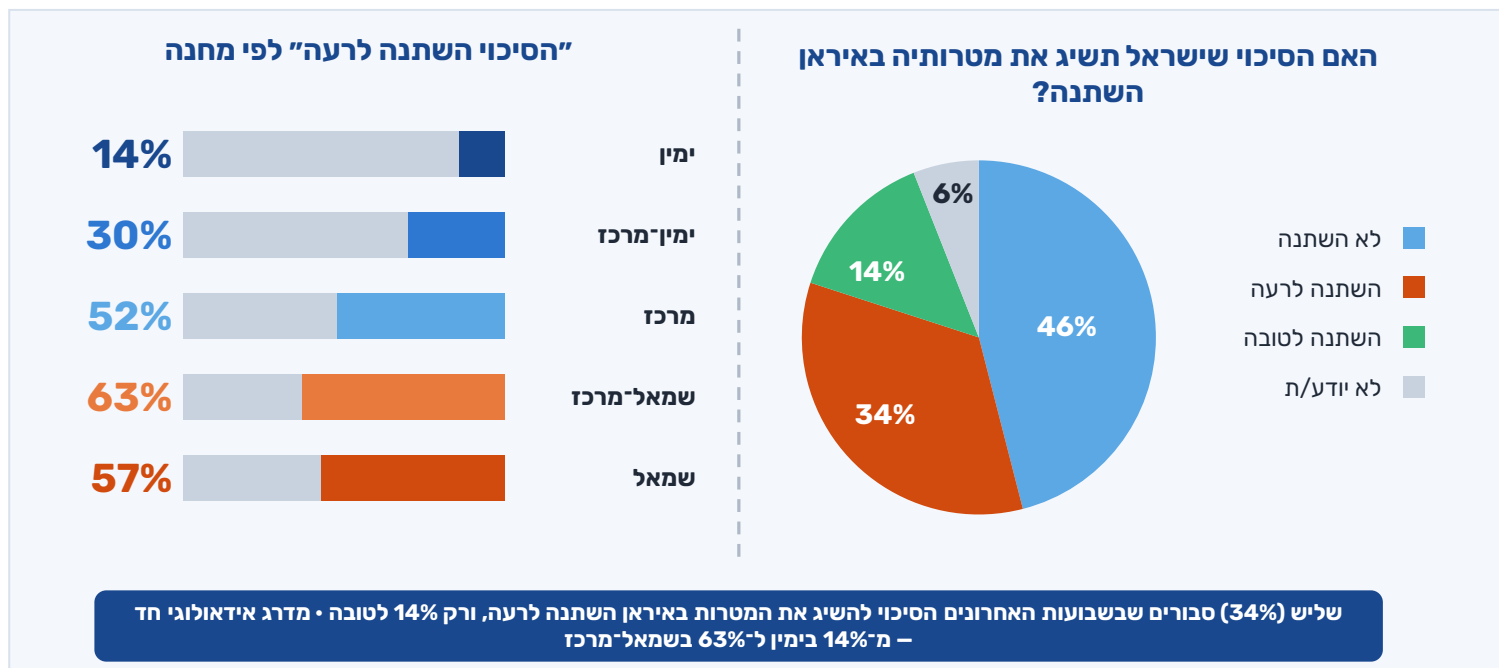
אחרי צניחה חדה בחודש שעבר, נראה שהאמון בנשיא האמריקאי מתייצב במקום הנמוך שאליו הגיע. עשירית (10%) מהישראלים מביעים "אמון רב" שדונלד טראמפ "יעשה את הדבר הנכון בקשר ליחסי ארה"ב וישראל", לעומת שליש (34%) לפני חצי שנה. במקביל, שיעור המשיבים "אין לי אמון" בנשיא עלה ל-46% - השיעור הגבוה ביותר שנמדד מאז תחילת כהונתו הנוכחית בינואר 2025.

הפילוח האידאולוגי מגלה הבדלים בסעיף זה, והאמון בטרמפ נמוך ככל שנעים שמאלה על סקלת המשיבים, אך גם בימין נותרו רק 15% המביעים בנשיא "אמון רב". ממצא נוסף שנרשם החודש: הפער בין יהודים לערבים נעלם כמעט לגמרי בקצה החיובי, ועשירית בכל אחד משני המגזרים מביעים "אמון רב" בנשיא, אף שבקרוב הערבים שיעור המשיבים שאין להם אמון בטרמפ גבוה לעומת המצב אצל היהודים, 56% לעומת 44%.

שיעור "אמון רב" מול "אין לי אמון" בטרמפ – כלל הישראלים (ינואר 2025 – אוגוסט 2026)

המטרה: איראן

מחצית מהישראלים (46%) סבורים שבשבועות האחרונים, שבהם עלתה וירדה המתיחות בין ארה"ב לאיראן, וכמה פעמים גם נדמה היה שהמלחמה עומדת להתפרץ מחדש, לא השתנו הסיכויים שישראל תשיג את מטרותיה באיראן. שליש מהישראלים (34%) סבורים שהסיכוי להשיג את מטרות ישראל השתנה לרעה, ואילו שמינית (14%) סבורים שהשתנה לטובה.

כאן, שלא כמו בשאלת ההסכם הנוגע לעזה, המדרג האידאולוגי נוכח וניכרת בו מגמה ברורה: בימין, רבע מהמשיבים (24%) סבורים כי בשבועות האחרונים הסיכוי להשגת המטרות באיראן השתנה לטובה, ואילו 14% סבורים שהשתנה לרעה. בימין-מרכז היחס מתהפך (15% מול 30%), במרכז התשובה "לטובה" מצטמצמת ל-5% בעוד שהתשובה "לרעה" מטפסת ל-52%. בשמאל-מרכז ובשמאל רק שיעור אפסי מהמשיבים סבורים כי השבועות האחרונים שינו לטובה את הסיכויים להשגת המטרות מול איראן, ושיעור הבוחרים ב"לרעה" מגיע ל-63% ול-57% בהתאמה.

לדעתך, האם בשבועות האחרונים הסיכוי שישראל תשיג את המטרות שלה באיראן... (%)

לא יודע/ת	השתנה לרעה	לא השתנה	השתנה לטובה	
6	34	46	14	כלל הישראלים
3	33	48	15	יהודים
18	37	38	7	ערבים
5	14	58	24	ימין
4	30	51	15	ימין-מרכז
2	52	40	5	מרכז
2	63	35	0	שמאל-מרכז
0	57	43	0	שמאל

הממצא של החודש מקבל את מלוא משמעותו רק כאשר בוחנים אותו גם על ציר הזמן. מאז מבצע "שאגת הארי" בחודש מרץ האחרון, עברה דעת הקהל הישראלית מסלול של שחיקה ברמת הציפיות שלה מהמלחמה והשגיה, שאפשר לעקוב אחריו בסדרת שאלות שהצגנו מדי חודש. במרץ 2026, תוך כדי המבצע, 72% מהישראלים אמרו שההחלטה לתקוף שוב באיראן (שנה לאחר מבצע "עם כלביא") הייתה נכונה, ו-65% העריכו שהמלחמה תשנה את המזרח התיכון לטובה לטווח ארוך. עד מאי ירדה התמיכה בהחלטה לתקוף ל-59% והאופטימיות ביחס לשיפור איזורי ירדה ל-52%. ביוני, כאשר המשתתפים נשאלו ישירות אם ישראל השיגה את מטרותיה, רק 37% השיבו שהיא השיגה את רובן או חלק גדול מהן. ביולי, עם חתימת הסכם הפסקת אש בין ארה"ב לאיראן, 14% מהמשיבים בלבד חשבו שההסכם טוב לישראל, ובקרב היהודים - 4%. הנתון של אוגוסט, שלפיו 34% רואים הרעה נוספת בשבועות האחרונים, אינו נקודת שבר אלא המשך של אותה מגמה.

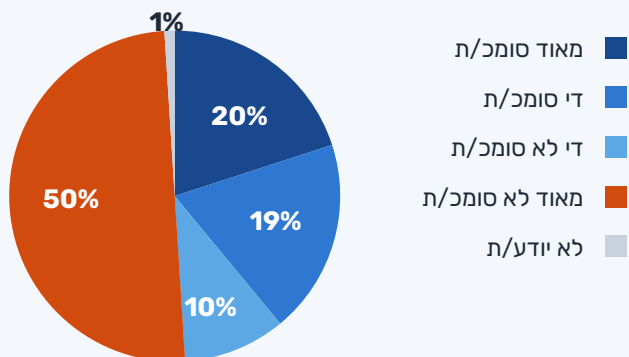
ריכוז ממצאים על המערכה מול איראן (כלל הישראלים) (%)

חודש	הממצא (כלל הישראלים)	שיעור
מרץ 2026	ההחלטה לתקוף שוב באיראן היתה נכונה	72
מרץ 2026	המלחמה תשנה את המזרח התיכון לטובה לטווח ארוך	65
אפריל 2026	המלחמה תשנה את המזרח התיכון לטובה לטווח ארוך	53
מאי 2026	ההחלטה לתקוף שוב באיראן היתה נכונה	59
מאי 2026	המלחמה תשנה את המזרח התיכון לטובה לטווח ארוך	52
יוני 2026	ישראל השיגה את רוב מטרותיה או חלק גדול מהן	37
יוני 2026	ההסכם המתגבש לסיום המלחמה יהיה טוב לישראל	23
יולי 2026	ההסכם עם איראן טוב לישראל	14
אוגוסט 2026	הסיכוי להשגת המטרות השתנה לטובה בשבועות האחרונים	14

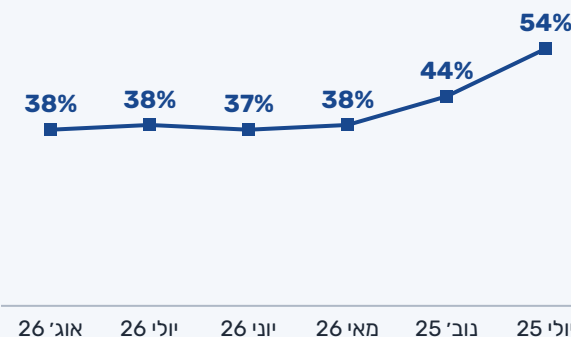
ריכוז ממצאים משאלות שונות שנשאלו בסקרים החודשיים מרץ-אוגוסט 2026, כלל הישראלים. מדובר בשאלות נפרדות ולא בסדרה אחת, ולכן אין להשוות בין השורות אלא לקרוא אותן כרצף של הערכות ציבוריות על אותה מערכה.

הניצחון והאמון בנתניהו

כמה את/ה סומכ/ת על ראש הממשלה?

תחושת הניצחון (ציון 4-5 מתוך 5) – לאורך זמן

בתחושת הניצחון הכללית של הישראלים במלחמה לא חל החודש שינוי. 38% מהישראלים מדרגים את התחושה שישראל מנצחת או ניצחה במלחמה בציון 4 או 5 (בסולם של 1 עד 5), שיעור זהה לזה של יולי (38%) ושל יוני (37%). מנגד, 38% מדרגים את מצבה של ישראל בציון 1 או 2. הסדרה כולה מתארת ירידה ארוכה באמון בניצחון: ביולי 2025 סימנו 54% מהישראלים ציון 4 או 5, ומאז נגרע כשליש מהם. מאז מאי האחרון תחושת הניצחון נמצאת במצב של שפל יציב.

אנא דרג/י מ-1 עד 5 כמה את/ה מרגיש/ה שישראל מנצחת ו/או ניצחה במלחמה באופן כללי (%)

כלל הישראלים	1 בכלל לא	2	3	4	5 לגמרי
יולי 2025	10	12	24	39	15
נובמבר 2025	15	13	28	25	19
מאי 2026	22	14	26	22	16
יוני 2026	22	16	25	22	15
יולי 2026	24	17	21	23	15
אוגוסט 2026	23	15	25	23	15

מאחורי היציבות הכללית אפשר לזהות פיצול עמוק על רקע אידיאולוגי. בקרב המזהים עצמם עם קבוצת הימין, 67% מדרגים את המצב בציון 4 או 5; בימין-מרכז 45%; במרכז 17%; בשמאל-מרכז 5%; ובשמאל - אף לא משיב אחד.

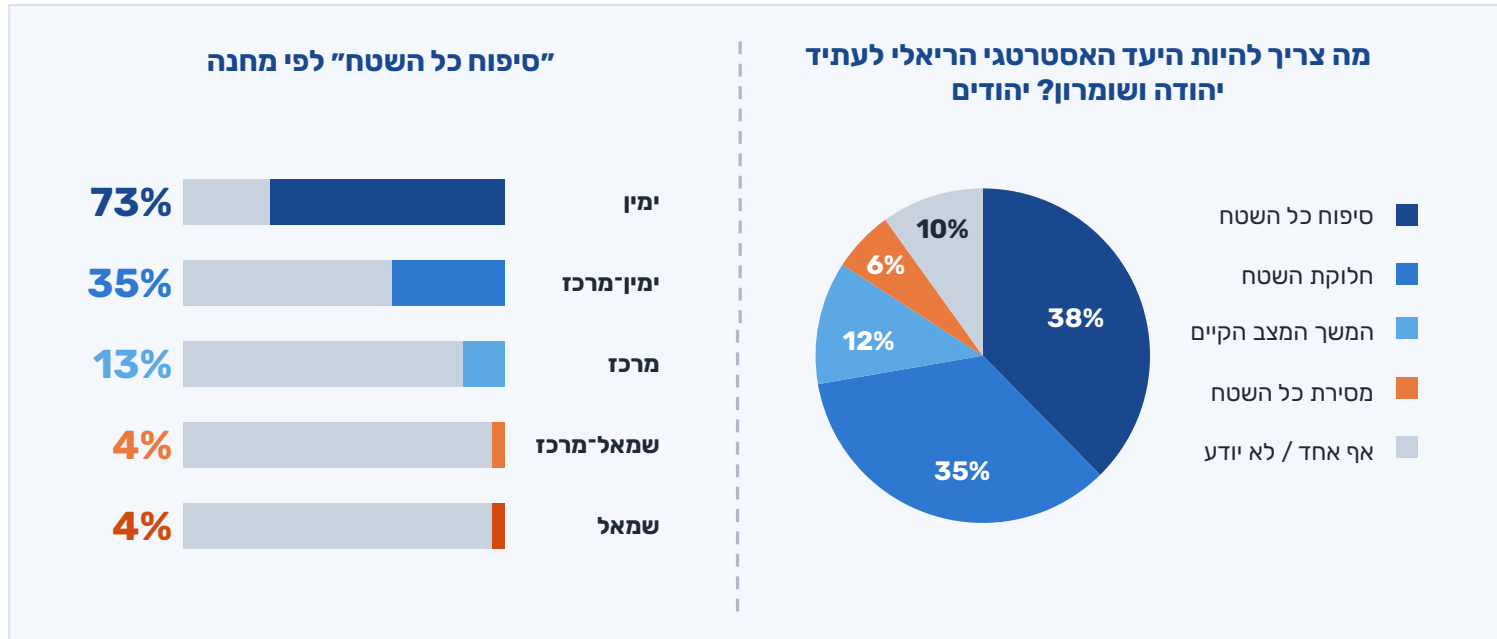
גם על ציר הדתיות המדרג דומה: 76% מהחרדים ו-59% מהדתיים מרגישים שישאלם במצב של ניצחון, לעומת 19% בלבד מהחילונים. בקרב הערבים חמישית (20%) סבורים שישאלם מנצחת או ניצחה במלחמה.

במבט ראשון, גם האמון בראש הממשלה נותר יציב: 38% מהישראלים סומכים עליו (20% "מאוד" ו-19% "די"), 60% אינם סומכים עליו. בקרב היהודים - 44% סומכים עליו. אבל מאחורי מה שנראה כיציבות ראוי לשים לב כי שיעור המשיבים "מאוד לא סומכ/ת" - התשובה הנחרצת ביותר - עלה ל-50%, לעומת 44% ביוני ו-43% בדצמבר. במקביל ירד שיעור "די לא סומכ/ת" מ-14% ל-10%. כלומר: מספר הלא-סומכים הכולל לא גדל בהרבה, אבל האופוזיציה הרכה התקשחה. זהו השיעור הגבוה ביותר של משיבים המעידים כי הם מאוד לא סומכים על ראש הממשלה מאז שונה נוסח השאלה (מ"יש אמון ב" ל"סומך על") בסוף 2025.

בפילוח הדתיות מתגלה תופעה מעניינת בציבור החילוני: 14% "מאוד סומכים" אך רק 5% "די סומכים" - כלומר גם המיעוט הסומך על ראש הממשלה בקרב החילונים הוא מיעוט נחרץ יחסית. בקצה השני, 84% מהחרדים ו-64% מהדתיים סומכים על ראש הממשלה.

 כמה את/ה סומכ/ת על ראש הממשלה? (%)					
כלל הישראלים	מאוד סומכ/ת	די סומכ/ת	די לא סומכ/ת	מאוד לא סומכ/ת	לא יודע/ת
ספטמבר 2025	16	21	15	46	2
דצמבר 2025	23	19	13	43	2
יוני 2026	20	20	14	44	2
אוגוסט 2026	20	19	10	50	1

עתיד יהודה ושומרון

החודש הצגנו למשיבים שאלה על מה שבעיניהם הוא היעד הריאלי ארוך הטווח לעתיד יהודה ושומרון, והישובים שיש בהם (נוסח השאלה קבע שאנחנו מבקשים עמדה בנוסח שהוא "גם אפשרי וגם מועדף, אפילו אם יושג רק עוד שנים רבות"). למשיבים הוצגו עשר אפשרויות, שקובצו להצעות מתומצתות מתוך התבטאויות של אישים שונים בישראל, שאפשר לכנס לארבעה מקבצים: סיפוח כל השטח (בשלוש גרסאות, הנבדלות במעמד האוכלוסייה הערבית), חלוקת השטח (בין ישראל לירדן או למדינה פלשתינית), העברת כל השטח לגורם אחר, והמשך המצב הקיים.

בקרב היהודים, התומכים בשני המקבצים המרכזיים נחלקים כמעט שווה בשווה: 38% בוחרים בסיפוח כל השטח ו-35% בחלוקתו. אבל בתוך המחנה המעדיף עתיד של סיפוח, הגרסה השכיחה ביותר היא גם זו שמציבה אתגר אנושי, משפטי ומעשי גדול במיוחד: 22% מהיהודים בוחרים באפשרות "כל השטח מסופח לישראל והאוכלוסייה הערבית עוברת למדינות אחרות", לעומת 14% שבוחרים בסיפוח עם אוטונומיה לתושבים הערבים ללא אזרחות ישראלית, ושיעור אפסי בלבד בוחרים בסיפוח שכולל אזרחות מלאה לערבים המתגוררים בשטח. במחנה המשיבים שהעדיפו פתרונות של חלוקת השטח, האפשרות המובילה היא מדינה פלשתינית בחלק של השטח שיש בו רוב ערבי (21%), והאפשרות הבאה אחריה היא של סיפוח החלק שיש בו רוב ערבי לירדן (14%). 12% מהמשיבים היהודים סבורים שהמצב הקיים הוא הפתרון היחיד לעוד עשרות שנים.

כשאת/ה חושב/ת על אזור יהודה ושומרון והעתיד שלו בטווח הארוך, מה לדעתך צריך להיות היעד
הריאלי האסטרטגי של מדינת ישראל? (קיבוץ של עשר האפשרויות לארבעה כיוונים) (%)

אף אחד מאלה / לא יודע/ת	המשך המצב הקיים	מסירת כל השטח	חלוקת השטח	סיפוח כל השטח	
11	12	10	30	37	כלל הישראלים
10	12	6	35	38	יהודים
19	13	26	8	34	ערבים
7	12	0	8	73	ימין
11	20	2	33	35	ימין-מרכז
10	10	7	60	13	מרכז
14	6	15	61	4	שמאל-מרכז
4	0	43	50	4	שמאל

"סיפוח כל השטח" מאגד שלוש אפשרויות: "כל השטח מסופח לישראל והאוכלוסיה הערבית מקבלת אזרחות ישראלית כולל הצבעה לכנסת", "כל השטח מסופח לישראל והאוכלוסיה הערבית מקבלת אוטונומיה ללא אזרחות", "כל השטח מסופח לישראל והאוכלוסיה הערבית עוברת למדינות אחרות". "חלוקת השטח" מאגד שתי אפשרויות: "כל השטח (או כמעט כולו) מסופח לירדן", "חלק מהשטח, עם רוב הישראלים, מסופח לישראל ובחלק עם רוב הערבים מוקמת מדינה פלשתינית". "ויתור על כל השטח" מאגד "כל השטח (או כמעט כולו) מסופח לירדן", "על כל השטח (או כמעט כולו) מוקמת מדינה פלשתינית". "המשך המצב הקיים" הוצג בשאלון "המצב הקיים הוא הפתרון היחיד לעוד עשרות שנים, ורק אז יהיה טעם לדון בהמשך"

גם בקרב הערבים, האפשרות של סיפוח כל השטח זוכה להסכמה הגבוהה ביותר. אולם בקרב קבוצה זו הסיפוח אינו מוביל למעבר של האוכלוסייה הערבית, או להקמת אוטונומיה ללא אזרחות – מדובר בסיפוח שסופו אזרחות של כלל האוכלוסייה הערבית במדינת ישראל. ההבדל בין שתי אפשרויות ה"סיפוח" כמובן משמעותי מאוד, ועל כן לא ראוי להסתפק בתמונת המקבצים הכלליים, אלא להעמיק באפשרויות המשנה של כל אחד מהם. מבט כזה מכיל פרטים רבים אך ניתן ללמוד ממנו על העמדה הדומיננטית מאוד בקבוצת הימין (אך לא בימין-מרכז) הדוגלת בסיפוח מלא ומעבר של האוכלוסיה הערבית למדינות אחרות; ועל העמדה הדומיננטית במידה רבה מהמרכז ושמאלה (בקרב היהודים) הנוטה לסיפוח חלקי של שטח לישראל ובמקביל מסירה של שאר השטח למדינה פלשתינית (או סיפוח לירדן). כמו המדרג האידאולוגי גם ציר הדתיות בקרב יהודי מלמד על מגמה ברורה. 17% מהחילונים, 36% מהמסורתיים הלא-דתיים, 56% מהמסורתיים הדתיים, 68% מהדתיים ו-70% מהחרדים בוחרים בסיפוח כל השטח.

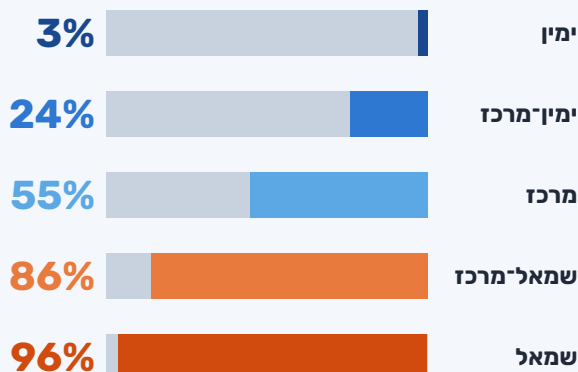
פירוט מלא: כשאת/ה חושב/ת על אזור יהודה ושומרון והעתיד שלו בטווח הארוך, מה לדעתך צריך להיות היעד הריאלי האסטרטגי של מדינת ישראל? (%)

לא יודע/ת	אף אחד מאלה	המשך המצב הקיים	מסירה - פלשתינית	מסירה כל השטח - לירדן	חלוקה - פלשתינית	חלוקה - החלק הערבי לירדן	סיפוח מעבר אוכלוסייה	סיפוח - אוטונומיה	סיפוח - אזרחות מלאה	
6	5	12	9	1	18	12	19	13	5	כלל הישראלים
5	4	12	5	1	21	14	22	14	1	יהודים
10	8	13	23	3	6	2	7	8	19	ערבים
4	3	12	0	0	2	6	47	23	2	ימין
5	6	20	2	0	16	16	14	20	2	ימין-מרכז
8	3	10	5	2	32	28	7	6	0	מרכז
8	7	6	13	2	50	10	3	1	0	שמאל-מרכז
4	0	0	39	4	45	5	0	0	4	שמאל

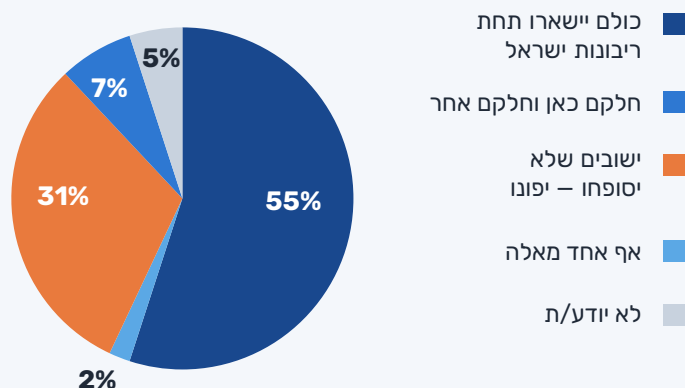
סדר השורות לפי הכיוונים שקובצו בלוח הקודם: שלוש גרסאות סיפוח, שתי גרסאות חלוקה, שתי גרסאות ויתור, המשך המצב הקיים, ואחר. שורות המחנות - יהודים בלבד. בקבוצות הקטנות, ובראשן השמאל, שיעור של אפס בתא בודד אינו בהכרח היעדר תמיכה בפועל אלא תוצאה של בסיס צר. הסכומים בקירוב, עקב עיגול.

הנתונים העולים מניתוח זה משתלבים במגמות שנצפו בסקרי המכון בשנים האחרונות. מאז 2024 אנחנו מציגים למשיבים אחת לשנה שלוש אמירות המייצגות תפיסות עולם על עתיד היחסים עם הפלשתינים, ובסדרה הזאת נרשמה תזוזה ברורה ימינה: שיעור היהודים הבוחרים באמירה "ישראל צריכה לחזק את השליטה שלה על הפלשתינים, להרחיב את ההתנחלויות, לשקול את פירוק הרשות הפלשתינית ואולי סיפוח ביהודה ושומרון" עלה מ-38% במרץ 2024 ל-47% במרץ 2025 ול-48% במרץ 2026. במקביל ירד שיעור הבוחרים באמירה התומכת בהסכם שלום ובמדינה פלשתינית מ-17% ל-14%. הממצא החודש שלפיו 38% מהיהודים בוחרים ביעד של סיפוח כל השטח, מתיישב עם התמונה הזאת, אך מוסיף לה רובד חדש: כשמבקשים מהמשיבים לבחור מה יקרה בנסיבות כאלה לאוכלוסייה הערבית, רובם אינם בוחרים באפשרות של הענקת אזרחות ואף לא באפשרות של מתן אוטונומיה, אלא במעבר של האוכלוסייה (שלא פורט בשאלה כיצד הוא אמור להתבצע ולכן).

**"מאוד מסכים: החוות והמאחדים נטל ביטחוני"
לפי אידאולוגיה**

מה יקרה לישובים היהודיים? - תשובות יהודים

לשאלה על עתיד השטח ביהודה ושומרון חברה שאלת המשך: מה יקרה לישובים היהודיים במצב שהמשיבים בחרו בו (כלומר: אם בחרת "סיפוח חלקי" מה זה אומר על עתיד הישובים, ואם בחרת "אוטונומיה" מה זה אומר על עתיד הישובים, וכן הלאה). תשובת הרוב: 51% מהישראלים ו-55% מהיהודים אומרים ש"כולם יישארו תחת ריבונות ישראל". לצידם, 31% אומרים שישובים בשטח שלא יסופחו לישראל יפונו, ו-8% בוחרים בפתרון של ריבונות שחלקה תחת ישראל וחלקה לא תחת ישראל.

במצב שבחרת לטווח ארוך ביהודה ושומרון, מה יקרה לישובים היהודיים? (%)

לא יודע/ת	אף אחד מאלה	ישובים בשטח שלא יסופחו יפונו	חלקם כאן וחלקם תחת ריבונות אחרת	כולם יישארו תחת ריבונות ישראל	
6	3	31	8	51	כלל הישראלים
5	2	31	7	55	יהודים
11	7	33	11	38	ערבים

במבט ראשון יש כאן מתח: 38% מהיהודים בחרו ביעד של סיפוח כל השטח, אבל 55% רוצים שכל הישובים יישארו על מקומם. הצלבה בין שתי השאלות מפרקת את הפער הזה ומראה שהוא אינו מלמד על סתירה. מי שבחרו בסיפוח כל השטח עקביים כמעט לחלוטין: 95% מהם אומרים שכל הישובים יישארו על מקומם (אם השטח מסופח, ממילא ברור שכך יהיה). הקבוצה השנייה שמזינה את הרוב התובע השארה של כלל הישובים היא זו של מי שבחרו ב"המשך המצב הקיים" - 72% מהם אומרים שכל הישובים יישארו, וזו עקביות ולא סתירה, שכן המשמעות של המצב הקיים היא שאיש אינו מפונה. שתי הקבוצות האלה יחדיו מסבירות 82% ממי שרוצים שכל הישובים יישארו על מקומם. הקבוצה שבאמת מגלמת עמדה שיש בה יסוד של מתח קטנה בהרבה: 19% ממי שבחרו בחלוקת השטח אומרים שבכל זאת כלל הישובים יישארו תחת ריבונות ישראל - כ-7% מכלל היהודים. אלה מי שמוכנים לחלוקה טריטוריאלית אך לא לפינוי, ואולי מדמיינים מובלעות ישראליות בתוך השטח שיועבר לריבונות אחרת.

בכיוון ההפוך התמונה חדה עוד יותר. מי שבחרו בחלוקה של השטח מתפצלים: 65% לפינוי, 19% להשארת כלל הישובים ו-15% לפתרון מעורב - כלומר גם בקרב תומכי חלוקת השטח אין קונצנזוס על פינוי. ואפילו בקרב מי שבחרו בויתור על כל השטח, שהם קבוצה קטנה, רק שלושה רבעים אומרים שהישובים יפנו. בתוך מחנה החלוקה יש גם הבדל פנימי מסקרן: מי שמעדיפים למסור את השטח המיושב על ידי ערבים לירדן נוטים הרבה יותר להשאיר את כל הישובים (30%) לעומת מי שמעדיפים הסדר שכולל הקמת מדינה פלשתינית (11%). הפתרון הירדני נתפס כפחות מחייב פינוי.

הצלבה: מה יקרה לישובים היהודיים, לפי היעד שנבחר לשטח (יהודים: אחוזים בתוך כל שורה) (%)					
לא יודע/ת	אף אחד מאלה	הישובים בשטח שלא יסופח יפנו	חלקם כאן וחלקם תחת ריבונות אחרת	כולם יישארו תחת ריבונות ישראל	
1	1	2	1	95	סיפוח כל השטח
1	0	65	15	19	חלוקת השטח
0	11	74	16	0	ויתור על כל השטח
5	9	12	3	72	המשך המצב הקיים
40	5	17	3	36	אחר / לא יודע

יהודים בלבד. כל שורה מסתכמת ל-100%. הסכומים בקירוב, עקב עיגול.

בחודשים האחרונים היה שיח נרחב בישראל על ריבוי החוות והמאחזים ביהודה ושומרון, בין השאר על רקע כמה תקריות - כולל מקרי רצח - בסמוך לנקודות ישוב יהודיות אלה. לכן, בדומה לשאלה מחודשים קודמים על "ישובים" או "התנחלויות" שאלנו הפעם במפורש האם "חוות ומאחזים יהודיים ביהודה ושומרון" נתפסים כנטל על הבטחון. המיקוד המכוון של מושא השאלה מייצר ממצא חד: הציבור הישראלי מפולג כמעט שווה בשווה בין שני קצוות. 36% מהישראלים "בכלל לא מסכימים" שהחוות והמאחזים הם נטל על צה"ל ופוגעים בביטחון, ו-36% "מאוד מסכימים". בעמדת האמצע ("לא מסכים ולא לא-מסכים") בחרו 7% בלבד. בקרב היהודים הכפ נטה מעט לצד השולל את הטענה (50% לא מסכימים מול 41% מסכימים), ובקרב הערבים לצד המאשש (59% מסכימים, מהם 47% "מאוד").

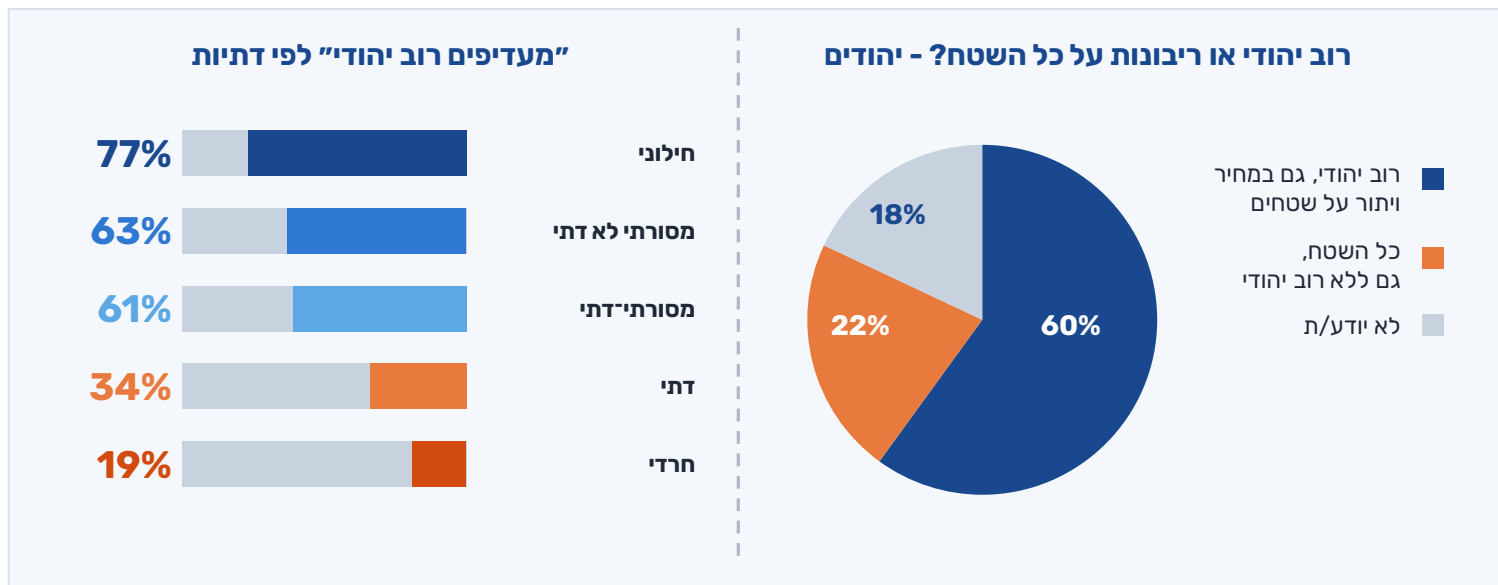
מסכימ/ה או לא מסכימ/ה: "חוות ומאחזים יהודיים ביהודה ושומרון הם נטל על צה"ל ופוגעים בביטחון של כלל אזרחי ישראל" (%)

לא יודע/ת	מאוד מסכימ/ה	קצת מסכימ/ה	לא ולא	קצת לא מסכימ/ה	בכלל לא מסכימ/ה	
5	36	9	7	8	36	כלל הישראלים
3	33	8	7	7	43	יהודים
12	47	12	9	9	10	ערבים
1	3	3	5	7	82	ימין
5	24	10	12	11	39	ימין-מרכז
5	55	14	7	7	11	מרכז
0	86	11	2	0	1	שמאל-מרכז
0	96	4	0	0	0	שמאל

כאמור, נוסח השאלות שונה במכוון, כדי לא לשאול על כלל הישובים אלא על ישובים בעלי אופי ספציפי. לכן, מעניין להציב את הנתונים שנרשמו החודש לצד אלו שנרשמו כאשר נשאלה אותה שאלה ("האם הן נטל") על כלל ההתנחלויות. במרץ 2024, 30% מהיהודים מאוד הסכימו עם הטענה שהתנחלויות בשטחים הן נטל על צה"ל, ובמרץ 2025 ירד השיעור ל-23%. החודש, כשמושא השאלה הוא חוות ולמאחזים, השיעור הוא על 33%. ההבדל בין "התנחלויות" לבין "חוות ומאחזים" הוא כנראה חלק מההסבר לפער: הציבור היהודי מבחין בין ההתיישבות הממוסדת לבין המאחזים, וחלקו מייחס לאחרונים נזק ביטחוני שאינו מייחס לראשונה.

המספרים בשולי הטבלה הם הסיפור: 82% בימין בוחרים בעמדה הנחרצת ביותר בכיוון אחד, וכמעט כל משיבי השמאל הקטן (96%) בעמדה הנחרצת ביותר בכיוון ההפוך. הקבוצה שיש בתוכה מחלוקת ניכרת היא זו של הימין-מרכז, שאמנם נוטה לכיוון ה"לא נטל" אבל כשליש ממנה בוחר בעמדת ה"כן נטל". ציר הדתיות עקבי: הרוב המכריע של החרדים (79%) ושל הדתיים (71%) "בכלל לא מסכימים" שהחוות הן נטל, לעומת 63% מהחילונים ש"מאוד מסכימים".

רוב יהודי או כלל הארץ?

בהמשך לשאלות על עתיד יהודה ושומרון והישובים, הוצגה גם שאלה כללית, שמבקשת לבחון מתח אפשרי בין שתי מטרות של הציבור (בעיקר היהודי) בישראל: הרצון לשמור על חבלי מולדת, והרצון לוודא שיש בישראל רוב יהודי. לנוכח שאלה שמעמידה את שני העקרונות זה מול זה, כשתי אפשרויות בלעדיות, ישנה הכרעה ברורה בכלל הציבור: 55% מהישראלים ו-60% מהיהודים מעדיפים שבמדינת ישראל יהיה רוב יהודי "גם במחיר של ויתור על שטחים", לעומת 22% מהיהודים שמעדיפים ריבונות על כל השטח "גם ללא רוב יהודי". 18% מהיהודים השיבו שהם "לא יודעים", שיעור גבוה יחסית, שמשמעותו תתברר מיד.

הכרעה זאת אינה גורפת ובשתי קבוצות היא מתהפכת: בקרב החרדים 55% מעדיפים את השטח ו-19% את הרוב היהודי, ובקרב הדתיים 41% מול 34%. גם בקרב המזרחים עצמם עם קבוצת הימין (אך לא ימין מרכז) ההעדפה הפוכה, אם כי בפער קטן: 40% לשטח מול 30% לרוב יהודי - ועוד 30% שאינם יודעים, השיעור הגבוה ביותר מכל המחנות. כלומר: בימין הפוליטי והדתי אין הכרעה ברורה בין שני העקרונות, ומיעוט גדול מסרב להשיב על השאלה. בקרב החילונים, לעומת זאת, ההעדפה כמעט חד-משמעית - 77% מעדיפים רוב יהודי מול 10% המעדיפים ריבונות על כל השטח. בחלוקה לפי כוונת הצבעה בבחירות הקרובות הפער דרמטי: 85% מתומכי הדמוקרטים ו-80% מתומכי ישר מעדיפים רוב יהודי, לעומת 55% מתומכי הציונות הדתית שמעדיפים שמירה על כלל השטח. מצביעי הליכוד מפוצלים כמעט שווה בשווה: 35% מול 37%, ועוד 28% שאינם יודעים.

אם יתברר שאלה שתי האפשרויות היחידות, מה חשוב בעיניך יותר: שבמדינת ישראל יהיה רוב יהודי, או שכל שטח ארץ ישראל בין הירדן לים יהיה בריבונות ישראל? (%)

לא יודע/ת	שכל שטח ארץ ישראל בין הירדן לים יהיה בריבונות ישראל גם ללא רוב יהודי	שבמדינת ישראל יהיה רוב יהודי גם במחיר של ויתור על שטחים	
21	24	55	כלל הישראלים
18	22	60	יהודים
30	34	37	ערבים
13	10	77	חילוני
20	17	63	מסורתי לא דתי
21	18	61	מסורתי דתי
24	41	34	דתי
27	55	19	חרדי

הצלבה של שאלת היעד (רוב יהודי או כל השטח) עם שאלת היעד ליהודה ושומרון חושפת אילו עמדות מתיישבות זו עם זו ואילו לא. מי שבחרו בחלוקת השטח עקביים בדרך כלל: 89% מהם מעדיפים רוב יהודי, ובקרב מי שבחרו במדינה פלשתינית בחלק שבו רוב ערבי - 97%. מחנה החלוקה יודע מה הוא מבקש ולמה.

מחנה הסיפוח, לעומת זאת, מפוצל לשלוש קבוצות משנה. 46% ממנו אומרים שהם מעדיפים את כל השטח גם ללא רוב יהודי - עמדה עקבית. 27% אומרים שהם מעדיפים רוב יהודי גם במחיר של ויתור על שטחים, אף שבחרו בסיפוח כל השטח. גם זו עמדה עקבית. ישראלים אלה מקווים להגיע לפתרון בשטח שימנע צורך בבחירה בין שני היעדים החשובים להם. עוד 28% השיבו בלא יודעים. שיעור זה הוא הגבוה ביותר מכל קבוצה בסקר, ופי ארבעה מזה שבמחנה החלוקה (7%). במילים אחרות: השאלה הדמוגרפית אינה פתורה בתוך מחנה הסיפוח, ומחציתו אינה יודעת להכריע בה או מסרבת להתייחס לתסריט שמחייב הכרעה.

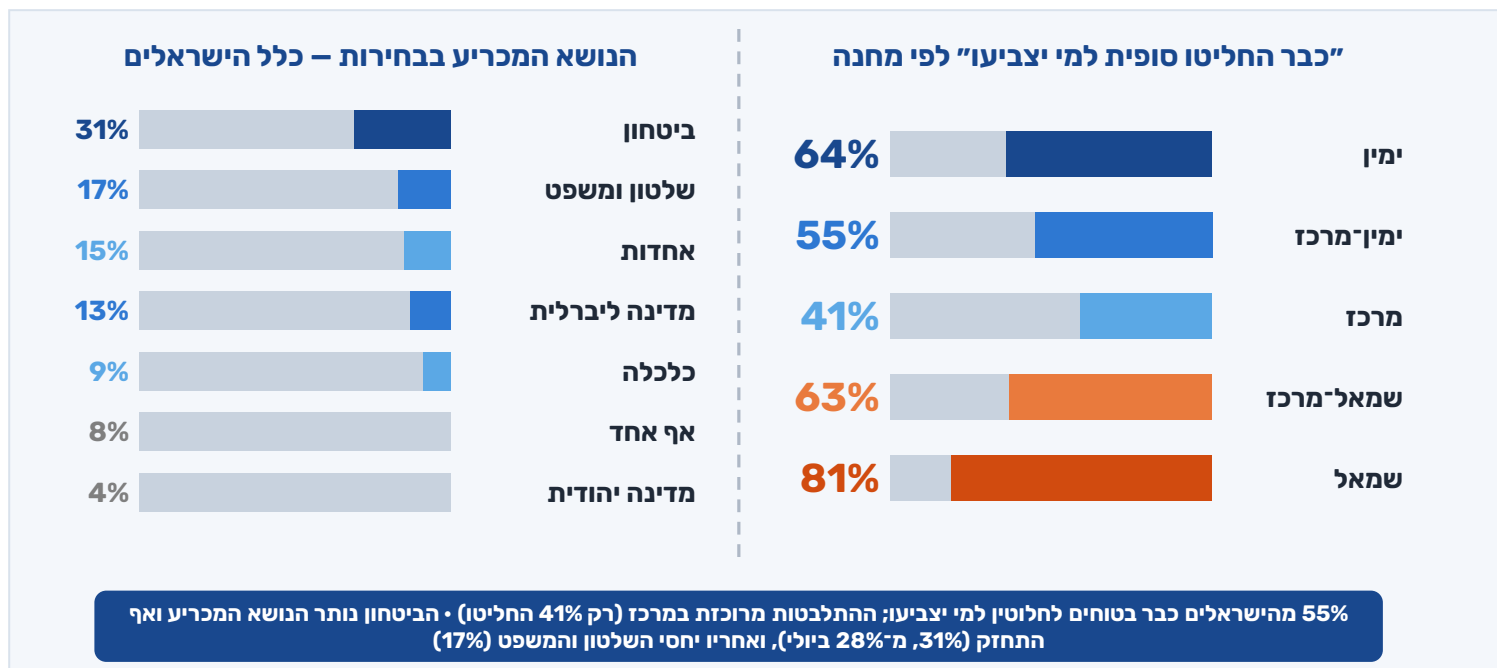
הפירוט הפנימי בתוך מחנה הסיפוח גם הוא חשוב. מי שבחרו באפשרות שהאוכלוסייה הערבית תעבור למדינות אחרות מתואמים בעמדתם כאשר הם גם מעדיפים רוב יהודי - זו המטרה של האפשרות שבחרו. מי שבחרו באוטונומיה ללא אזרחות יכולים לטעון לעקביות, אם "רוב יהודי" בעיניהם הוא רוב בקרב האזרחים ולא בקרב התושבים. מה שנותר בלתי פתור הוא עמדת מחנה ה"לא יודעים". 29% מבחרי האוטונומיה ו-28% מבחרי המעבר לא יודעים להשיב על שאלת הרוב. אצלם, ההכרעה בין השטח לדמוגרפיה נדחית.

הצלבה: רוב יהודי או ארץ ישראל השלמה, לפי היעד שנבחר ליהודה ושומרון (יהודים; אחוזים בתוך כל שורה) (%)

לא יודע/ת	כל השטח בריבונות ישראל, גם ללא רוב יהודי	רוב יהודי, גם במחיר ויתור על שטחים	
28	46	27	סיפוח כל השטח
7	4	89	חלוקת השטח
7	0	93	ויתור על כל השטח
18	23	59	המשך המצב הקיים
29	5	66	אחר / לא יודע
29	40	32	מתוכם: אוטונומיה ללא אזרחות
28	48	24	מתוכם: מעבר האוכלוסייה הערבית
14	9	77	מתוכם: חלוקה - סיפוח לירדן
3	1	97	מתוכם: חלוקה - מדינה פלשתינית

יהודים בלבד. כל שורה מסתכמת ל-100%. חמש השורות הראשונות הן הקיבוץ לכיוונים; ארבע האחרונות מפרטות שתי אפשרויות מתוך מחנה הסיפוח ושתיים מתוך מחנה החלוקה. גודלי הקבוצות: סיפוח 185, חלוקה 210, המשך המצב הקיים 56, אחר 55, ויתור על כל השטח 39; מעבר אוכלוסייה 104, מדינה פלשתינית בחלק 133, סיפוח לירדן 77, אוטונומיה 73. אפשרות הסיפוח עם אזרחות מלאה נבחרה על ידי שמונה משיבים יהודים בלבד ואינה מוצגת בנפרד.

לקראת הבחירות

נכון לשעת כתיבת דו"ח זה, 55% מהישראלים אומרים שהם בטוחים לחלוטין למי יצביעו, עלייה קלה מ-53% בחודש יולי, ועוד 29% "די בטוחים". שיעור המתלבטים המוצהרים ירד מ-14% ל-12%. בקרב היהודים 57% החליטו סופית ו-10% מתלבטים.

הפילוח האידיאולוגי מעלה כי ההתלבטות נמצאת במרכז (מה שאומר שזו לא בהכרח התלבטות בין גושים, אלא במקרים רבים התלבטות בין מפלגות שונות שנמצאות באזור חיוג פוליטי דומה). רק 41% מהמזהים עצמם מרכז החליטו סופית למי יצביעו, לעומת 64% בימין, 55% בימין-מרכז, 63% בשמאל-מרכז ו-81% בשמאל. בקרב הערבים התמונה שונה: 49% החליטו סופית, 17% די בטוחים, 20% מתלבטים ועוד 14% מצהירים שאינם מתכוונים להצביע.

האם כבר החלטת למי תצביע/י בבחירות בסתיו? (%)				
לא מתכוונ/ת להצביע	לא, עוד מתלבט/ת	בערך, די בטוח/ה	כן, בטוח/ה לחלוטין	
4	14	29	53	כלל הישראלים, יולי 2026
4	12	29	55	כלל הישראלים, אוגוסט 2026
1	10	32	57	יהודים, אוגוסט 2026
14	20	17	49	ערבים, אוגוסט 2026
2	9	25	64	ימין
0	10	35	55	ימין-מרכז
2	12	45	41	מרכז
0	6	31	63	שמאל-מרכז
0	3	17	81	שמאל

לפי הצהרת הבוחרים עצמם, הנושא המכריע בבחירות ממשיך להיות הביטחון, ומשקלו אף גדל: 31% מהישראלים בוחרים ב"מי יתרום לשמירה על הביטחון בצורה הכי טובה", לעומת 28% ביולי. אבל בסך הכל, בשאלת "על מה הבחירות" חלו שינויים מינוריים בלבד ביחס לחודש שעבר: יחסי השלטון ומערכת המשפט ירדו קלות (מ-18% ל-17%) והשאיפה למדינה יותר ליברלית חידדה קלות גם היא (מ-15% ל-13%) - ולעומת זאת הנושא של "יותר אחדות ופחות מחלוקות" עלה קלות מ-13% ל-15%.

ההצלבה בין הנושא המכריע לבין מידת ההחלטיות של הבחירה מספקת ממצא מעניין. בקרב היהודים שכבר החליטו סופית למי להצביע, הנושא השני בחשיבותו הוא יחסי השלטון ומערכת המשפט (25%). בקרב מי שטרם החליטו סופית, הנושא הזה צונח ל-13%, ואילו "אחדות ופחות מחלוקות" מזנק מ-13% ל-20%. כלומר: המתלבטים אינם מחפשים בהכרח הכרעה בשאלת המשפט - הם מחפשים מי שיפחית את המחלוקת. זהו רמז ברור ביחס לסוג המסר שעשוי להזיז אותם.

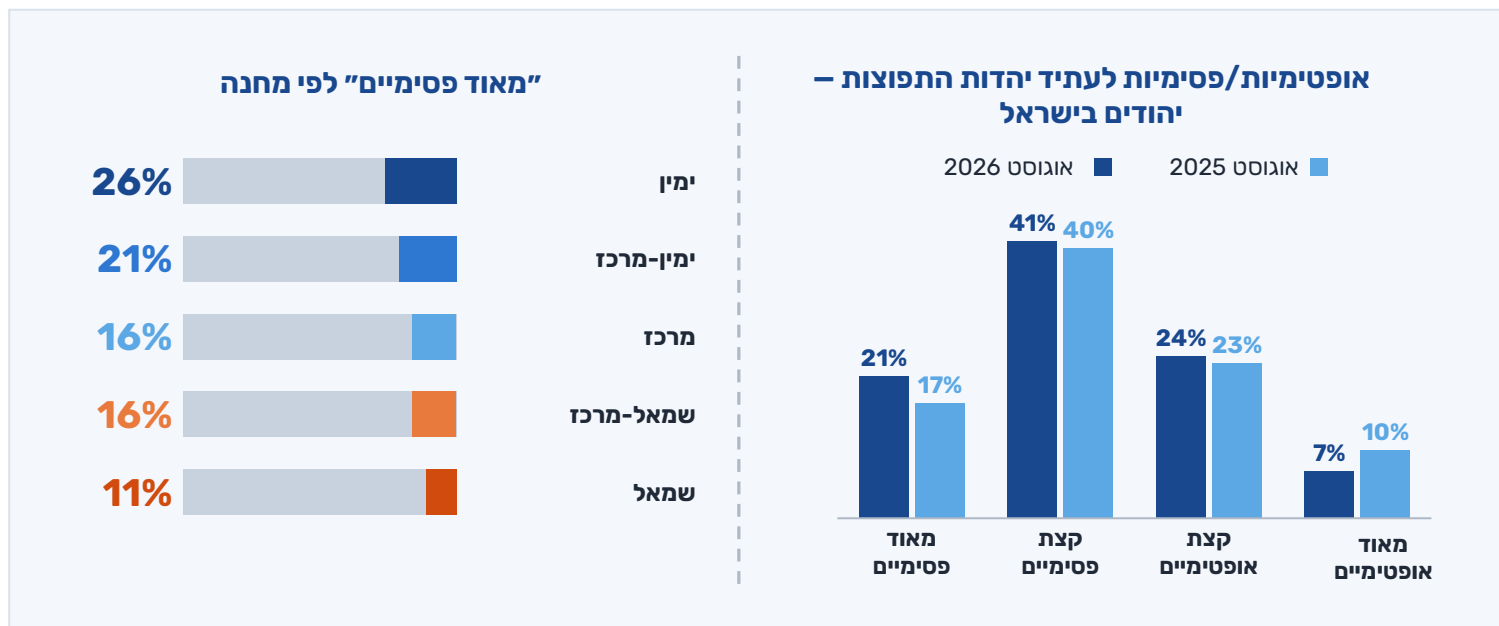
מהאפשרויות הבאות, מה מבחינתך יהיה הנושא הכי מכריע בבחירות? (%)							
לא יודע/ת	אף אחד	מדינה ליברלית	מדינה יהודית	שלטון ומשפט	אחדות	כלכלה	ביטחון
5	7	15	4	18	13	10	28
כלל הישראלים, יולי 2026							
4	8	13	4	17	15	9	31
כלל הישראלים, אוגוסט 2026							
3	9	15	4	20	16	5	30
יהודים, אוגוסט 2026							
9	6	7	3	4	10	23	38
ערבים, אוגוסט 2026							
2	9	15	5	25	13	4	29
יהודים שכבר החליטו							
5	9	14	2	13	20	6	31
יהודים שטרם החליטו סופית							

קבוצת "יהודים שכבר החליטו" כוללת את מי שהשיבו "כן, בטוח/ה לחלוטין"; קבוצת "יהודים שטרם החליטו סופית" כוללת את מי שהשיבו "בערך" ואת המתלבטים.

שאלנו החודש את המשיבים הערבים מה עמדתם ביחס להצבעה של ערביי ישראל בבחירות הבאות - שאלה שנשאלה גם באוגוסט 2025. שלושה רבעים (75%) השיבו כי "חשוב שיצביעו, כדי שתהיה להם השפעה", לעומת שני שלישים (67%) לפני שנה. שיעור המשיבים הסבורים כי עדיף שלא יצביעו נותר זעום, 4% בלבד, ושיעור ה"לא יודעים" צנח מ-13% ל-4%. זהו סימן אפשרי להתגבשות של עמדה מגויסת יותר לקראת הבחירות - אף שבפועל 14% מהמשיבים הערבים עדיין מצהירים שאינם מתכוונים להצביע.

מהאפשרויות הבאות, מה עמדתך בקשר להצבעה של ערביי ישראל בבחירות הבאות? (%)		
ערבים בלבד	אוגוסט 2025	אוגוסט 2026
חשוב שיצביעו, כדי שתהיה להם השפעה	67	75
חשוב שיצביעו, למרות שלא תהיה להם השפעה	12	7
לא חשוב אם יצביעו, כי לא תהיה להם השפעה	6	9
עדיף שלא יצביעו	2	4
לא יודע/ת	13	4

עתיד יהדות התפוצות

יהודים בישראל ממשיכים להיות פסימיים ביחס לעתידה של יהדות התפוצות, והפסימיות אף העמיקה מעט בשנה האחרונה: 62% פסימיים (41% "קצת" ו-21% "מאוד"), לעומת 57% באוגוסט 2025. שיעור האופטימיים ירד מעט מ-33% ל-31%. השינוי המשמעותי ביותר נרשם בקצוות: שיעור המשיבים כי הם "מאוד פסימיים" עלה מ-17% ל-21%, ואילו שיעור ה"מאוד אופטימיים" ירד מ-10% ל-7%.

הפסימיות חוצה מחנות, אך אינה אחידה בעוצמתה - היא נחלשת ככל שמתקדמים מהימין אל השמאל: בימין נרשם השיעור הגבוה ביותר של "מאוד פסימיים" (26%) ואילו בשמאל נרשם כי רק עשירית (11%) מאוד פסימיים בנוגע לעתיד יהדות התפוצות. בחלוקה לפי דתיות נרשמה בקרב הדתיים רמת הפסימיות הגורפת ביותר (73%), ובקרב המסורתיים הלא-דתיים הנמוכה ביותר (58%).

בהערכה כללית, האם את/ה אופטימי/ת או פסימי/ת ביחס לעתידה של יהדות התפוצות? (%)

יהודים בישראל	מאוד אופטימי/ת	קצת אופטימי/ת	קצת פסימי/ת	מאוד פסימי/ת	לא יודע/ת
אוגוסט 2025	10	23	40	17	9
אוגוסט 2026	7	24	41	21	7
ימין	9	21	38	26	5
ימין-מרכז	6	24	44	21	5
מרכז	7	25	42	16	11
שמאל-מרכז	3	26	49	16	5
שמאל	4	39	25	11	21

התחממות גלובלית

כשברקע קיץ חם מאוד בכמה אזורים בעולם, חזרנו לבחון את עמדת הישראלים בנוגע להתחממות הגלובלית. מחצית מהישראלים (50%) סבורים שיש התחממות גלובלית והיא נובעת מפעילות תעשייתית של בני האדם - ירידה קלה מאוד לעומת 53% באוגוסט 2025. 30% נוספים מכירים בקיומה של התחממות אך אינם בטוחים מה גורם לה (29% לפני שנה), 6% אינם בטוחים שיש התחממות ו-5% סבורים שההתחממות היא "המצאה של מדענים פרוגרסיבים". כלומר: בדומה מאוד לשנה שעברה, כ-80% מהישראלים מכירים בקיומה של ההתחממות, ורק כעשירית שוללים אותה - שיעור שנותר יציב.

מה שמבדיל בין הקבוצות האידאולוגיות השונות אינו ההכרה בתופעה אלא ייחוס הסיבה. בקרב המזדהים עצמם עם קבוצות השמאל והמרכז, רוב מייחסים אותה לפעילות אדם (במרכז 60%), ולעומת זאת, בימין ישנו ספק ביחס לסיבת ההתחממות. 29% בוחרים בהתחממות בגלל פעילות עשייתית, ולצידם 38% בוחרים ב"לא בטוח מה הסיבה".

 בעקבות גלי חום שיש הקיץ בכמה מקומות, מתקיים בעולם דיון ערני על מה שמכונה ההתחממות הגלובלית. מהאפשרויות הבאות, מה עמדתך בעניין זה? (%)					
	יש התחממות, לא בטוח מה הסיבה	יש התחממות בגלל פעילות תעשייתית	לא בטוח שיש התחממות	המצאה של מדענים פרוגרסיבים	לא יודע/ת
כלל הישראלים	30	50	6	5	9
יהודים	33	48	6	5	8
ערבים	18	57	6	6	13
חילוני	28	64	3	1	5
מסורתי לא דתי	27	60	4	5	4
מסורתי דתי	36	36	12	10	7
דתי	43	33	5	7	12
חרדי	42	8	16	16	18

אחת לשנה אנחנו מציגים למשיבים סדרה של עשר התנהגויות ומבקשים מהם לקבוע, ללא קשר לשאלה מה חוקי ומה לא חוקי, אם מדובר בהתנהגויות או פעילויות "מוסריות" או "לא מוסריות" לפי תפיסת עולמם. הסדרה מבוססת על שאלון דומה של מכון הסקרים גאלופ בארה"ב, ולכן היא מאפשרת שתי השוואות: הראשונה לתשובות הישראלים בשנה שעברה והשנייה לתשובות הציבור האמריקאי.

התמונה הכללית היא של יציבות עם נטייה קלה לעלייה בשמרנות. בשמונה מתוך עשרת הנושאים שבחנו ירד או נותר ללא שינוי שיעור הישראלים שרואים בהתנהגות המדוברת מעשה "מוסרי". הירידות הבולטות: הפלות (מ-55% ל-51%), ניסויים רפואיים בבעלי חיים (45% ל-42%), רומן בין אנשים נשואים (11% ל-8%) ועונש מוות לרוצחים (59% ל-57%). מעניין שהמגמה הזאת מקבילה לירידה דומה בשנה האחרונה בארה"ב: סקר הערכים של גאלופ ממאי 2026 מצא ירידות משמעותיות בכמה התנהגויות, ושפל היסטורי בשיעור המקבלים הימורים, עונש מוות וניסויים בבעלי חיים כמוסריים. שתי החברות נעו השנה באותו כיוון - לכיוון מעט שמרני יותר.

מפת המוסר: שיעור הרואים בכל התנהגות מעשה "מוסרי" – קבוצות והשוואה לארה"ב (%)					
התנהגות	כלל הישראלים 2025	כלל הישראלים 2026	יהודים 2026	ערבים 2026	ארה"ב (גאלופ)
הימורים	25	23	27	6	57
יחסים הומוסקסואליים	51	50	61	7	62
הפלות	55	51	61	9	49
ניסויים בבעלי חיים	45	42	48	18	45
תשלום במזומן בלי חשבונית/קבלה	22	21	18	35	—
עונש מוות לרוצחים	59	57	63	34	52
סיוע רפואי להתאבדות של חולים קשים	51	52	59	23	49
רומן בין נשואים	11	8	8	4	7
נהיגה מעל המהירות המותרת	18	18	21	7	—
פוליגמיה (גבר שנשוי לכמה נשים)	13	12	9	22	19

ההשוואה לאמריקאים מגלה דפוס עקבי: היהודים בישראל מתירניים יותר מהאמריקאים בשאלות של חיים ומוות ושל אוטונומיה גופנית - הפלות (61% מול 49%), סיוע רפואי להתאבדות (59% מול 49%) ועונש מוות (63% מול 52%) - ושמרניים בהרבה בשאלות של הימורים (27% מול 57%) ופוליגמיה (9% מול 19%). ביחס לשני פריטים התוצאה כמעט זהה בשתי החברות: יחסים הומוסקסואליים (61% מול 62%) ורומן בין אנשים נשואים (8% מול 7%), שהוא בשני המקרים הפריט הפחות מקובל מוסרית מכולם.

בקרב הערבים בישראל התמונה שונה: שיעור המשיבים המקבלים מעשיים כמוסריים נמוך בהרבה כמעט ביחס לכל פריט, למעט שניים שבהם הם מתירניים מהיהודים - תשלום במזומן ללא קבלה, 35% מול 18%, ופוליגמיה, 22% מול 9%. שתי תזוזות ניכרות בקרב הערבים לעומת אוגוסט 2025: ירידה של שש נקודות אחוז בקבלת עונש מוות (40% ל-34%) ועלייה של שבע נקודות בקבלת סיוע רפואי להתאבדות (16% ל-23%).

הפער בין נשים לגברים בקרב היהודים הוא מהיציבים שנמדדו בסקר, והוא כמעט לא זז בשנה שחלפה: בכל עשרת הפריטים ההפרש בין שני הגלים אינו עולה על שלוש נקודות. הנתונים הגולמיים מראים שנשים שנדגמו בסקר מתירניות בהרבה בהפלות (76% מול 49%), ביחסים הומוסקסואליים (76% מול 50%) ובסיוע רפואי להתאבדות (72% מול 50%), וגברים מתירניים בהרבה בניסויים בבעלי חיים (59% מול 33%), בנהיגה מהירה, בהימורים ובפוליגמיה. עם זאת, את המספרים האלה צריך לקרוא בזהירות, משום שהם אינם מבודדים את המגדר. הנשים שהשיבו לסקר חילוניות יותר מהגברים, והן גם פחות מזדהות עם הימין. עם זאת, גם כאשר נלקחת עובדה זו בחשבון נותר פער מובהק, גם אם קטן בכמחצית, ביחס להפלות, ליחסים הומוסקסואליים ובסיוע להתאבדות; ביחס לניסויים בבעלי חיים, נהיגה מהירה, פוליגמיה והימורים אין כמעט שינוי גם כאשר בוחנים את הנשים והגברים בהתאם לקבוצה הדתית והפוליטית שהם משתייכים אליה. לכן ככל הנראה מדובר בפער מגדרי במובהק.

מפת המוסר לפי מגדר (יהודים) – שיעור הרואים בכל התנהגות מעשה "מוסרי" (%)				
התנהגות	גברים 2025	גברים 2026	נשים 2025	נשים 2026
הימורים	34	31	23	22
יחסים הומוסקסואליים	52	50	75	76
הפלות	57	49	78	76
ניסויים בבעלי חיים	64	59	33	33
תשלום במזומן בלי חשבונית/קבלה	22	22	17	12
עונש מוות לרוצחים	69	70	56	53
סיוע רפואי להתאבדות של חולים קשים	54	50	70	72
רומן בין נשואים	14	8	11	10
נהיגה מעל המהירות המותרת	23	26	14	14
פוליגמיה (גבר שנשוי לכמה נשים)	16	14	2	3

בבחינת ציר הדתיות הפערים ברורים ואין צורך לערוך ביחס אליהם בירור נוסף. 89% מהחילונים רואים בהפלות ובסיוע רפואי להתאבדות מעשה מוסרי, לעומת 5% ו-13% מהחרדים. יחס זה מתהפך בשני פריטים. הראשון הוא ניסויים רפואיים בבעלי חיים, שבו החרדים (66%) והדתיים (61%) מתירניים מהחילונים (37%).

השני, והמעניין יותר, הוא תשלום במזומן בלי חשבונית: בדומה לממצא מהשנה שעברה, כמחצית מהחרדים רואים בכך מעשה מוסרי, השיעור הגבוה ביותר מכל קבוצה בסקר, לעומת 16% מהחילונים ו-5% בלבד מהמסורתיים הלא-דתיים.

מפת המוסר לפי דתיות (יהודים) – שיעור הרואים בכל התנהגות מעשה "מוסרי" (%)					
התנהגות	חילוני	מסורתי לא דתי	מסורתי דתי	דתי	חרדי
הימורים	30	28	24	13	24
יחסים הומוסקסואליים	87	68	52	24	16
הפלות	89	71	43	32	5
ניסויים בבעלי חיים	37	47	50	61	66
תשלום במזומן בלי חשבונית/קבלה	16	5	19	14	45
עונש מוות לרוצחים	50	68	57	76	82
סיוע רפואי להתאבדות של חולים קשים	89	69	38	16	13
רומן בין נשואים	15	11	0	0	0
נהיגה מעל המהירות המותרת	21	11	33	21	26
פוליגמיה (גבר שנשוי לכמה נשים)	6	5	17	7	24